

- 2) Úgy kell-e értelmezni az 1346/2000 rendelet 13. cikkében foglalt, a jogügyletre irányadó jogban foglalt szabályozásra annak megállapítása érdekében történő hivatkozást, hogy „ezek a jogszabályok a vonatkozó esetben nem tesznek lehetővé semmilyen megtámadást”, hogy a kötelezettnek kell bizonyítania, hogy a konkrét ügyben a jogügyletre irányadó jog nem írja elő általánosságban és elméletileg a jelen ügyben hátrányt okozónak ítélt jogcselekménnyel – szerződésből eredő tartozás megfizetésével – szembeni megtámadást, vagy úgy kell-e azt értelmezni, hogy a kötelezettnek kell bizonyítania, hogy amennyiben a jogügyletre irányadó jog lehetővé teszi az ilyen jellegű cselekmények megtámadását, nem állnak fenn konkrétan az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában meghatározott feltételektől eltérő, ahhoz szükséges előfeltételek, hogy az eljáró bíróság a megtámadásnak a jelen ügyben helyt adjon?
- 3) Abban az esetben is alkalmazható-e az 1346/2000 rendelet 13. cikkében foglalt kifogás – figyelemmel annak azon céljára, hogy a jóhiszemű felek számára biztosítsa a cselekménynek a jogügyletre irányadó jog szerinti megváltoztathatatlansága tekintetében fennálló bizalom védelmét –, amikor mindkét szerződő fél székhelye abban a szerződő államban van, amelynek jogszabálya előreláthatólag valamely szerződő fél fizetéseképtelensége esetén az eljárás megindításának helye szerinti állam joga lesz, és a felek egy másik szerződő állam jogának választására irányuló kikötés révén kivonják e szerződés végrehajtási cselekményeinek érvénytelenné nyilvánítását az eljárás megindításának helye szerinti állam jogának a [eredeti 8. o.] *par condicio creditorum* elv védelmét szolgáló, eltérést nem engedő rendelkezéseinek hatálya alól az esetlegesen bekövetkező fizetéseképtelenség esetén valamennyi hitelezőnek hátrányt okozva?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az 593/2008 rendelet⁽²⁾ 1. cikkének (1) bekezdését, hogy a rendelet alkalmazásában az „olyan helyzetek, amikor különböző országok joga között kell választani”, magukban foglalják az ugyanazon tagállamban székhellyel rendelkező társaságok által, az e tagállamban kötött olyan hajóbérleti szerződés esetét is, amely egy másik tagállam jogának választására vonatkozó kikötést tartalmaz?
- 5) A negyedik kérdésre adott igenlő válasz esetén, az 1346/2000 rendelet 13. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni az 593/2008 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését, hogy a felek arra irányuló választása, hogy a szerződést „a jogviszonyra vonatkozó valamennyi egyéb lényeges tényállási elemhez” kapcsolódó tagállamtól eltérő tagállam joga alá vessék, nem érinti az ez utóbbi tagállam jogában foglalt eltérést nem engedő azon rendelkezések alkalmazását, amelyeket az eljárás megindításának helye szerinti állam jogaként a valamennyi hitelezőnek hátrányt okozó, a fizetéseképtelenséget megelőzően teljesített aktusok megtámadhatósága tekintetében alkalmazni kell, és így az elsőbbséget élvez az 1346/2000 rendelet 13. cikkében foglalt mentességi rendelkezéssel szemben?

⁽¹⁾ A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (HL 2000. L 160., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.).

⁽²⁾ A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról („Róma I”) szóló, 2008. június 17-i 593/2008 rendelet (HL L 177., 6. pont; helyesbítés: HL L 177., 2008.7.4., 87. o.).

A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2016. február 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Associação Sindical dos Juizes Portugueses kontra Tribunal de Contas

(C-64/16. sz. ügy)

(2016/C 156/32)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Associação Sindical dos Juizes Portugueses

Alperes: Tribunal de Contas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A túlzott költségvetési hiány megszüntetésére vonatkozó, feltétlenül érvényesítendő követelményekre és az európai jogi rendelkezések által szabályozott pénzügyi támogatásra tekintettel úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Chartájának⁽¹⁾ 47. cikkében, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatában foglalt bírói függetlenség elvét, hogy azzal ellentétesek a portugál bírák tekintetében alkalmazott bércsökkenés iránti intézkedések, mivel azokat közhatalmi hatóságok vagy szervek egyoldalúan és folyamatos jelleggel írják elő, ahogy az a 2014. szeptember 12-i 75/2014. sz. törvény 2. cikkéből következik?

⁽¹⁾ Az Európai Unió Alapjogi Chartája (HL 2012. C 326., 391. o.)

A Tribunale Ordinario di Verona (Olaszország) által 2016. február 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Livio Menini és Maria Antonia Rampanelli kontra Banco Popolare – Società Cooperativa

(C-75/16. sz. ügy)

(2016/C 156/33)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Ordinario di Verona

Az alapeljárás felei

Felperesek: Livio Menini és Maria Antonia Rampanelli

Alperes: Banco Popolare – Società Cooperativa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2013/11 irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (2) bekezdésének, azt a részét, amely úgy rendelkezik, hogy ezen irányelv „nem érinti a 2008/52/EK irányelvet⁽²⁾”, hogy az nem érinti az egyes tagállamok azon lehetőségét, hogy kizárólag a 2013/11 irányelv hatálya alá nem tartozó, tehát a 2013/11 irányelv 2. cikkének (2) bekezdése szerinti tényállások, nevezetesen az adásvételi vagy szolgáltatási szerződésektől eltérő szerződésekből eredő szerződéses kötelezettségekkel kapcsolatos és a fogyasztókat nem érintő jogviták esetében írják elő a közvetítés kötelező igénybevételeét?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2013/11 irányelv 1. cikkének [...] azt a részét, amelyben az a fogyasztók számára azt a lehetőséget biztosítja, hogy a megfelelő alternatív vitarendezési fórumhoz panaszt nyújtsanak be a kereskedővel szemben, hogy e rendelkezéssel ellentétes az a nemzeti szabály, amely a 2013/11 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti egyik jogvita tekintetében úgy írja elő a közvetítés igénybevételeét, hogy az a fogyasztónak minősülő fél eljárást megindító irata elfogadhatóságának egyik feltétele, illetve, mindenesetre, azon nemzeti rendelkezés, amely az említett jogviták egyikére vonatkozó közvetítői eljárásban részt vevő fogyasztó számára kötelező jogi képviselést és a vonatkozó költségek viselését, továbbá azt írja elő, hogy kizárólag alapos ok fennállása esetén maradhat távol a közvetítői eljárástól?

⁽¹⁾ A fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 63. o.)

⁽²⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól szóló, 2008. május 21-i 2008/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 136., 3. o.)